

dobândească viața cea veșnică. Și el trebuie să-și păstreze curate trupul și sufletul. Nu are fecioria, dar îi este de trebuință curăția. Fecioria o au puțini, ea este, într-un fel, culmea virtuților. Dar, cei din lume este bine să se străduiască pentru a agonisi starea de curăție.

Un om curat nu este depravat, nu-i desfrânat, nu-i un om care-și batjocorește propriul lui trup, iar mădulele lui nu le face mădule ale păcatului. Asta este extraordinar de important! Și el trebuie să facă ascultare. Și el trebuie să slujească. Cel din lume are mai multe obligații, mai multe greutăți decât avem noi, monahii. La noi... care e călugăr cuminte, dacă e decis și-și face ascultarea, atunci e foarte ușor. I-a spus starețul sau economul: „Facem treaba aceasta.” El nu mai trebuie să se z buciume: „Ce mă fac, ca să fie pâine pe

masă și lumină-n casă?” De astea are grijă mai-marele.

Tăcerea se spune că este de aur, iar vorba e de argint. Este vorba de tăcerea roditoare. Nu tăcerea obișnuită, că și prostul tace. Asta nu înseamnă tăcere. Ci să taci, când trebuie să taci. Tăcerea este de aur când nu grăiești decât ceea ce trebuie și când trebuie și unde trebuie. Asta înseamnă tăcerea. Nu că pur și simplu am tăcut. Așijderea și cuvântul. E de argint când e o vorbă curată ca argintul, o vorbă matură, o vorbă serioasă, o glumă cu bun simț. O glumă proastă este un păcat.

Tăcerea aceasta, frațiiile voastre o cunoașteți, căci călugărul e mare prieten cu tăcerea. El are chilia lui, în care poate să trăiască în tăcere.

Sursa: Arhiepiscop Justinian Chira, Crinii țarinii 2 - "Trăiți frumos și-n bucurie", Editura Nicodim Caligraful, Putna, 2014

PROGRAMUL LITURGIC

Sâmbătă 23 septembrie	18:00	Vecernia
Duminică 24 septembrie	08:00	Utrenia, Sfânta Liturghie → Duminica a 18-a după Rusalii → Pescuirea minunată

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

Pentru buletinul online abonarea se face pe site: www.sfantul-ilie.ro

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

*Nimic nu este pierdut cât timp credința e în picioare,
cât sufletul nu abdică și capul se ridică din nou.*

(Părintele Arsenie Papacioc)

Nr. 223 / 17 septembrie 2017

CUVINTE ALESE

1.

„Rugăciunea are darul de a face să picure în suflet neîncetatul izvor al bucuriei. Sufletul din care nu se înalță spre Cer glas de rugăciune este asemenea unei case pustii, plină de păienjeniș, locuită numai de păsările întinericului. Un suflet care nu se știe ruga, nu va ști ce-i fericirea, chiar de ar avea toate bogățiile pământului. Rugăciunea adevărată este trudă sfântă.”

2.

„Când ești mâhnit, când ești necăjit, când ai ispite, nu te tulbura. Du-te la fratele tău și intră în vorbă cu el: „Ce faci, frate?”. Fără să-i spui că ai venit fiindcă ești tare neliniștit. Discută banalități. Tristețea se poate risipi și primești putere din puterea lui.”

3.

„Trebuie să ne păstrăm și să ne cultivăm dorul de Dumnezeu, dorul de Maica Domnului, dorul de sfinți. Să

ÎPS ARHIEPISCOP IUSTINIAN CHIRA

1921 – 2016

ARHIEPISCOP ONORIFIC AL EPISCOPIEI
MARAMUREȘULUI ȘI SĂTMARULUI,
MEMBRU AL SFÂNTULUI SINOD AL
BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

căutam să anulăm barierele care ne răcesc sufletește, care ne împietresc, prin care uităm de Dumnezeu.”

4.

„Când un om reușește să iubească, în adevăratul înțeles al cuvântului, se îndumnezeiește, devine asemenea cu Dumnezeu.”

5.

„Prin răbdare ajungi să-l iubești pe fratele tău, să-l ierți pe fratele tău, să-l respecti pe fratele tău, să vezi că-i mai bun decât tine, să vezi că-i mai frumos decât tine, să vezi că-i mai harnic decât tine. Prin răbdare le vezi pe toate acestea. Abia atunci te ridici.”

6.

„Cea mai puternică rugăciune este pomenirea numelui lui Iisus Hristos. Cu răbdare și practică, rugăciunea lui Iisus ajunge să facă parte din viața noastră, la fel ca aerul pe care-l respirăm.”

7.

„Când Iisus este cunoscut și ascultat cu adevărat, atunci se face pace și în suflet, și în familie, și în țară, și în lume.”

8.

„Omul, abuzând de libertatea pe care a primit-o de la Dumnezeu, a căzut din starea lui cea dintâi și, din stăpân a devenit rob, rob al instinctelor; toate s-au întunecat înlăuntrul lui, iar odată cu căderea lui s-a tulburat toată creația.”

9.

„Stresul se creează din grija exagerată. Din grijă și iar din grijă. Toate relele vin din această exagerată grijă...”

10.

„Voi sta la poarta Raiului și voi aștepta să sosiți cu toții acolo!”

Sursa: basilica.ro

PRIETENIE ȘI CURĂȚIE

Mă bucur tare mult că ne-am întâlnit. Nu în toate zilele poți merge la stareț. Nu în toate zilele poți merge la un episcop, la un duhovnic. Dar ai lângă tine, permanent, un duhovnic. Cum se cheamă acest duhovnic? Propria ta conștiință este cel dintâi duhovnic al tău. Ea îți spune ce e bine, ce e rău. Așa funcționează conștiința omului credincios. Sunt și oameni careucid și fac toate fărădelegile, fără ca să-i mustre conștiința. Țstia-s un fel de demoni, că numai dracii nu au conștiință. Pe ei nu-i mustră fărădelegile pe care le fac împotriva lui Dumnezeu. Dar oamenii normali au conștiință. Și cel dintâi duhovnic este propria ta conștiință. Am dreptate? Nu trebuie să mergi la episcop, nu trebuie să mergi la nu știu ce duhovnic vestit, ci întâi să asculți vocea sufletului tău, graiul propriei tale inimi și al

conștiinței tale. Apoi, după aceasta, te duci și la duhovnic. Un bun duhovnic îl poți avea, oarecum, și pe colegul tău, pe fratele tău.

Te duci la el, nu-i spui lui ca la duhovnic, dar te duci la el, stai de vorbă cu el atunci când ai o tulburare. Nu toate încercările sunt de la diavol, ci și de la Dumnezeu. Dumnezeu ne mai încearcă, altfel ne-am mândri și am dormi toată ziua.

Dar apare această încercare și ești neliniștit. Și, dacă te duci la colegul tău, la fratele tău, nu-i spui: „Măi, am venit că-s tare neliniștit...” Ci mergi la el așa și schimbi două vorbe și se poate risipi neliniștea. Lui satana îi face mare plăcere ca să taci, să nu spui, să nu te plângi la nimeni, ci, dimpotrivă, să clocotești în tine; și asta unde duce? La disperare, la deznădejde. Și deznădejdea duce la pieirea veșnică. De aceea, întâi ținem cont de glasul inimii, de glasul conștiinței, apoi stăm de vorbă și cu fratele nostru – și asta știu că faceți. Si noi toți, în mănăstire, stăm de vorbă unul cu altul. Ai un frate care îți este mai apropiat, ai un prieten – iată binecuvântarea lui Dumnezeu.

Prietenia este un dar extraordinar de la Dumnezeu. Aproape toți marii înțelepți prețuiesc foarte mult adevărata prietenie. Există prietenie binecuvântată de Dumnezeu și există prietenie blestemată de Dumnezeu. Dacă prietenia ta este spre bine, atunci e binecuvântată de Dumnezeu, dar dacă prietenia ta este cârdășie, este tovrășie în cele rele, atunci ea este un

blestem. Se spune că prietenul de aproape îți este mai de folos decât fratele pe care îl ai departe.

V-aș întreba: când a vorbit Domnul Iisus Hristos despre prietenie? În Evanghelia după Ioan, capitolul 15, versetul 14. Ce zice Hristos acolo? „Voi sunteți prietenii mei”. Teribil! Fiul lui Dumnezeu, Împăratul cerului și al pământului, ne oferă prietenia. Aproape incredibil! Atâta bunătate la Mântuitorul lumii: „Voi sunteți prietenii mei”. Numai că Mântuitorul condiționează această prietenie. Acceptă să fie prieten cu tine, dar condiționat. Și care-i condiția? „Dacă faceți ceea ce vă poruncesc” (Ioan 15, 14), atunci sunteți prietenii Mei, ne spune tuturor Fiul lui Dumnezeu. E clar! Tot așa, între frați, prietenia e valabilă dacă prietenul tău este un factor benefic, dacă te ajută la cele bune, la cele ziditoare. Atunci prietenia este reală, adevărată. E o mare bucurie când te întâlnești cu o persoană care știi că are gândul tău, gândește cum gândești și tu. Inima lui bate în ritm cu propria ta inimă. Asta-i extraordinar! Acesta-i un lucru foarte mare.

Uneori, viața celor din lume poate fi mult mai trudită, mai chinuită, decât a noastră, a celor din mănăstire. Pentru că și ei se zbat între lumină și întuneric, între a asculta cuvântul lui Dumnezeu și a-l călca. Nici cel din lume nu are dreptul să facă ce-l taie capul. Și el trebuie să fie, într-o anumită formă, tot un călugăr, dacă vrea să